

Kiirukõne aeglusele

Ülikiired lennukid? Kiirus? Miks peaks puhkusel olles kiirustama, kui võiks lasta reisiril end nagu hällis kiigutada? Võib-olla liikuda üldse ajas tagasi 1930ndatesse Orient-Expressi elegantsesse aega.

Tervitav vagunisaatja 1930ndate Orient-Expressi vaguni ees. Tema hoolitseb reisijate eest reisi vältel.

KELL OLI ÜHEKSA HOMMIKUL, KUI BEEŽI KEEBIGA PROUA, ta oli selle just õlgadele visanud, pani vihmavarju kinni ja raputas seda sealsamas Santa Lucia rongijaama peaukse all. Tema selja taga eemaldus praam sillast, Veneetsia oli ärrganud halvast tujust, melanhoolsemast kui kunagi varem.

Proua vaatas enda ümber ringi, näppides pärlitest kaelakeed, nagu oleksid need palvehelmed. Tema taga oli lõputu rivi jaapanlasi ja ta märkas silti kirjaga "Check-in Venice Siplon-Orient-Express". Samm sammu järel liikus daam sinisel sametvaibal, mida katsid ajaloo-

lised kuldsed keerduvad ornamendid, kuni jõudis letini, mille taga kostüümi riietatud preili küsis naiselt inglise keeles: "Tere päevast, teie pass palun?" Kuna naisel oli pikk kael ja pikk lõuaosa, ei saanud ta ju muu olla kui britt. "Ja palun, siin on minu oma ja mu abikaasa oma." Teenindaja asus pilguga meest naise selja tagant otsima, aga enne, kui ta jõudis midagi öelda, täpsustas sinjora toonil, mis väljendas kerget pettumust loogika puudumisest: "Ta tuleb kohe kohvritega."

Järjekorra lõpust ilmus välja üliitaaliapärase noormehe habeme ja piklike silmadega. Olles öelnud